

Sygn. akt VII U 601/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

po rozpoznaniu posiedzeniu niejawnym w dniu 3 września 2018 r. w Warszawie

sprawy Z. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania Z. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 13 marca 2018 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

SSO Renata Gąsior

UZASADNIENIE

W dniu 23 kwietnia 2018 roku **Z. J.** złożył za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 13 marca 2018 roku, znak: (...) Uzasadniając odwołanie Z. J. wskazał, że w jego ocenie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłaca mu emeryturę w nieprawidłowej wysokości, bowiem pobierał on rentę inwalidy wojskowego stanowiącą 160% średniej płacy w 1973 roku. Odwołujący powołał się również na swoją sytuację życiową, opisując ją jako tragiczną ze względu na dolegające mu schorzenia oraz niską kwotę otrzymywanego świadczenia emerytalnego niewystarczającą na dokonywanie podstawowych opłat, a ponadto wskazał na trudną historię swojej rodziny, przywołując liczne doświadczenia życiowe dotyczące zarówno jego osoby, jak i zmarłych członków jego rodziny (odwołanie k. 3 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z 11 maja 2018 roku **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.** wniósł o oddalenie odwołania Z. J. na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie pełnomocnik organu rentowego wyjaśnił, że świadczenie emerytalne przysługujące odwołującemu podlega corocznej waloryzacji z dniem 1 marca zgodnie z art. 88 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Na tej podstawie organ rentowy wydał skarżoną decyzję, na mocy której wysokość zwaloryzowanej emerytury została ustalona poprzez pomnożenie kwoty świadczenia przez wskaźnik waloryzacji tj. 102,98%. Emerytura po waloryzacji wyniosła 1509,56 zł (1465,88 zł x 102,98%) (odpowiedź na odwołanie k. 4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. J. pobiera z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. emeryturę przyznaną mu decyzją z dnia 13 maja 2004 roku.

na podstawie art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony został z 10 lat kalendarzowych od 1986 roku do 1995 roku i wyniósł 25,01%. Organ

rentowy przyjął do obliczenia wysokości świadczenia 32 lata i 3 miesiące okresów składkowych. W dniu 21 września 2004 roku Z. J. złożył dodatkowe dokumenty w celu przeliczenia podstawy wymiaru pobieranego świadczenia. Decyzją z 3 lutego 2005 roku organ rentowy ponownie ustalił wppw przyjmując wynagrodzenie z 20 lat kalendarzowych wybranych z lat 1974 do 1994, który wyniósł 70,64%. Od powyższej decyzji Z. J. złożył odwołanie, które wyrokiem Sądu z dnia 5 lipca 2011 roku zostało oddalone (pismo ZUS z 4 lipca 2018 roku, k. 20 a.s.).

Decyzją z dnia 13 marca 2018 roku, znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. dokonał waloryzacji emerytury przysługującej Z. J. od 1 marca 2018 roku ustalając jej wysokość na kwotę 1509,56 zł. W treści decyzji organ rentowy wskazał,

że kwota świadczenia ustalonego na dzień 28 lutego 2018 roku w wysokości 1.465,88 zł ulega podwyższeniu poprzez pomnożenia przez wskaźnik waloryzacji 102,98% i wynosi 1.509,56 zł. Jednocześnie organ rentowy wskazał, że świadczenie ulega zmniejszeniu z powodu egzekucji administracyjnej o kwotę 377,39 zł oraz z powodu odprowadzania zaliczki na podatek oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne. W związku z czym od dnia 1 marca 2018 roku wysokość emerytury do wypłaty wynosi miesięcznie 888,31 zł (decyzja z 13 marca 2018 roku, znak: (...), k. nienumerowana a.e.)

Z. J. odwołał się od powyższej decyzji inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie załączonych do akt sprawy dowodów z dokumentów, w szczególności akt organu rentowego. Wartość dowodowa dokumentów nie była kwestionowana przez strony, a Sąd mając na względzie ich treść uznał je za rzetelne.

Jednocześnie Sąd Okręgowy pominął dowody z dokumentów złożonych przez odwołującego przy piśmie procesowym z dnia 15 czerwca 2018 roku

(k. 11 a.s.). Informacje wynikające z przedłożonej przez odwołującego dokumentacji nie odnosiły się do przedmiotu sporu, który dotyczył waloryzacji emerytury, tym samym nie były istotne dla jej rozstrzygnięcia. Ponadto wątpliwości Sądu budził stan dokumentacji, która została załączona w formie często nieczytelnych kserokopii. Z tych też względów Sąd nie uwzględnił omawianej dokumentacji przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie Z. J. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddziału w W. z dnia 13 marca 2018 roku, znak: (...) było niezasadne i podlegało oddaleniu.

Sąd Okręgowy rozpoznał niniejszą sprawę na posiedzeniu niejawnym zgodnie z art. 148¹ § 1 k.p.c. W ocenie Sądu Okręgowego przeprowadzenie rozprawy w niniejszej sprawie nie było konieczne, gdyż z okoliczności prawnych i faktycznych niniejszej sprawy nie wynika żadna okoliczność uzasadniająca jej przeprowadzenie, w szczególności o podjęcie takiej czynności sądowej odwołujący nie wnosił w myśl art. 148¹ § 3 k.p.c. Postępowanie zostało przeprowadzone w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych ZUS (...) Oddziału w W. dotyczących odwołującego w myśl postanowienia z dnia 3 września 2018 roku (k. 26 a.s.)

Na wstępie należy zaznaczyć, że w sprawach z odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych postępowanie przed sądem stanowi dalszy ciąg postępowania toczącego się wcześniej przed organem rentowym.

W postępowaniu sądowym w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, które ma charakter odwoławczy i kontrolny, postępowanie dowodowe ogranicza się do sprawdzenia zgodności z prawem decyzji wydanej przez organ rentowy (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2014r. II UK 11/14).

Ze specyfiki spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych wynika, że kognicja sądu w danej sprawie zawsze wyznaczona jest zakresem rozpoznania zaskarżonej decyzji, gdyż sąd nie rozstrzyga o zasadności wniosku, lecz o prawidłowości zaskarżonej decyzji. W sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego sąd pierwszej instancji kontroluje bowiem jej zgodność z prawem, a sąd drugiej instancji - prawidłowość rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji w odniesieniu do stanu rzeczy (faktycznego i prawnego) istniejącego w chwili wydania przez organ rentowy decyzji. W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot żądania jest określony treścią decyzji organu rentowego, od której

odwołanie wszczyna postępowanie przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. Treść decyzji organu rentowego wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania oraz orzeczenia sądu pracy i ubezpieczeń społecznych (por. wyrok Sądu Najwyższego z 6 września 2000 r. II UKN 685/99; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1999 r., II UZ 52/99, z dnia 13 maja 1999 r. II UZ 52/99; wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 19 stycznia 2017 r. III AUa 303/16).

Przedmiotem zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych była waloryzacja przysługującej odwołującemu emerytury. Zgodnie z art. 88 ust. 1 - 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2017r. poz. 1383) emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca. Waloryzacja polega

na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację. Jak wskazuje art. 89 ust. 1 - 3 i 6 tej samej ustawy wskaźnik waloryzacji to średnioroczny wskaźnik cen towarów

i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym zwiększony

o co najmniej 20% realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym. Wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych jest średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów albo średnioroczny wskaźnik cen towarów

i usług konsumpcyjnych ogółem, jeżeli jest on wyższy od wskaźnika

cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów

i rencistów. Zwiększenie o co najmniej 20% realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia jest przedmiotem corocznych negocjacji, w ramach Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno - (...), przeprowadzanych w czerwcu, w roku poprzedzającym waloryzację. Wskaźnik waloryzacji ogłasza minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w drodze komunikatu,

w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski",

biorąc pod uwagę wskazane wyżej wskaźniki i wysokość zwiększenia.

Powyższe zasady waloryzacji uległy częściowej zmianie w związku

z nowelizacją ustawy emerytalnej dokonanej na podstawie ustawy

z 2 grudnia 2016 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017r. poz. 2). Zgodnie z art. 5 ust. 1 ww. ustawy w 2017 roku waloryzacja

od dnia 1 marca polega na podwyższeniu kwoty świadczenia, w wysokości przysługującej w dniu 28 lutego 2017 roku, wskaźnikiem waloryzacji, ustalonym zgodnie z art. 89 ustawy zmienianej w art. 1, nie mniej niż o kwotę 10 zł.

W ocenie Sądu Okręgowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. prawidłowo dokonał waloryzacji przysługującego Z. J. świadczenia. Wysokość zwaloryzowanej emerytury została ustalona według obowiązujących przepisów prawa, na podstawie prawidłowego wskaźnika waloryzacji. Jak wynika bowiem z komunikatu Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 9 lutego 2018 roku w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2018 roku (M.P. z 2018 r., poz. 185) wskaźnik waloryzacji emerytur i rent w 2018 roku wynosi 102,98% i taki też wskaźnik został zastosowany przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji. Wskaźnik ten, stosownie do powołanych wyżej przepisów, został pomnożony przez kwotę świadczenia ustalonego na ostatni dzień 28 lutego 2018 roku, tj. 1.509,56 zł.

Zaznaczenia wymaga fakt, że ubezpieczony wnosząc odwołanie od decyzji organu rentowego właściwie nie kwestionował przyjętego przez organ rentowy sposobu waloryzacji, nie podniósł również żadnych merytorycznych zarzutów dotyczących zaskarżonej decyzji. Co więcej, ubezpieczony nie przedstawił żadnych okoliczności dających jakiegokolwiek podstawy do przyjęcia, że organ rentowy dokonał waloryzacji emerytury w sposób nieprawidłowy. Uzasadnienie odwołania, jak również składane przez ubezpieczonego w toku postępowania pisma procesowe zawierają obszerny opis doświadczeń ubezpieczonego z lat pełnienia służby wojskowej, jego przypadłości zdrowotnych i dolegających

mu chorób, doświadczeń osobistych czy też losów członków jego rodziny, stanowią również obraz subiektywnego poczucia pokrzywdzenia odwołującego oraz odnoszenie się do kwestii religijnych, jednakże ze względu na przedmiot zaskarżonej decyzji organu rentowego nie sposób uznać tych informacji za istotne. Podobnie przedłożone przez odwołującego dokumenty, o których Sąd wspomniał przy ocenie materiału dowodowego, jako niedotyczące kwestii istotnych z perspektywy istoty sprawy, nie dostarczyły żadnych podstaw do podważenia decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Okoliczności stanu zdrowia odwołującego, jego kariery zawodowej czy też posiadanych kwalifikacji nie miały bowiem wpływu na zasadność skarżonej decyzji, której istota skupiała się na dokonaniu obliczenia waloryzacji przysługującego odwołującemu świadczenia emerytalnego.

Jednocześnie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie pozostawał również fakt otrzymywania przez odwołującego renty inwalidy wojennego, a kwestia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru została już prawomocnie rozpoznana przez Sąd.

Biorąc zatem pod uwagę, że ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że organ rentowy prawidłowo dokonał waloryzacji pobieranej przez Z. J. emerytury, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku i oddalił odwołanie ubezpieczonego od skarżonej decyzji.

SSO Renata Gąsior

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć odwołującemu z pouczeniem.

MG